

ΙΕΡΆ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΕΝΟΡΙΑ Ι. Ν. ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΡΟΣΜΟΥ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΆΕΙΟΝ ΕΣΤΙ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΟΡΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ

Χαμόγελο

Φροντίδα

Προσφορά

Κοιτάω

Ψηλά

Καθήκον

Συγγνώμη

Αγάπη

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2010

Γενικός Ύμνος Κατασκήνωσης «ΚΟΙΤΑΩ ΨΗΛΑ»

Να 'μαι γιος του Ουρανού
στην ανάσα του Θεού,
ν' ακουμπούν οι έγνοιες μου
τα «θέλω» κι οι ιδέες μου.

Μάτια να 'στε σφαιριστά
στ' αδελφού τα χρωστικά
και καρδιά μου αλώβητη
του κόσμου τούτου απόβλητη.

Κοιτάω μόνο ψηλά
να φτιάξω εκεί μια φωλιά!

Ένας είναι ο δρόμος και χρειάζεται φτερά
είναι η ψυχή για τα Ψηλά ξεκινήμενη.
Όρθιος ο άνθρωπο κι ας πέφτει χαμηλά
μόνο σαν «άνθρωπος» στο Αιώνιο πηγαίνει!

Το φρικτό μου θέλημα
αυτό είν' το μόνο έλλειμμα
που γυρεύει εξόφληση
ένα βήμα απ' την απόγνωση.

Χείλη μου επτασφράγιστα
και ψυχή ψηλαφιστά
σταυροδρόμι ο Σταυρός
σμίγει ο Θεός κι ο Άνθρωπος!

Κοιτάω μόνο ψηλά...

Ένας είναι ο δρόμος...

Ύμνος της ομάδας του Χαμόγελου

Πάντα κοίταζα ψηλά...
έτσι νόμιζα, αλλά
οι στιγμές οι λιγοστές
που μετρούν την αντοχή μου...

Με φανέρωναν αλλιώς
και ξεχείλιζε ο θυμός
ο συγκάτοικος κακός
που κρατούσε το κλειδί μου.

Ποια στιγμή λοιπόν χαράζει
το σημείο το μηδέν
και αλλάζει ο ουρανός... αλλάζει ο ουρανός

Με τα χείλη πικρά,
με τ' αγκάθια αιχμηρά
σταυρωμένος αλλά... μιλάει ο Θεός!

Είμαι εδώ, είμαι εδώ και πονάω εγώ
το δικό μου, για σας, πληρώνω ουρανό
του σταυρού το χαμόγελο ακριβό.

Το χαμόγελο στο φως
σαν την πέτρα αντανakλά
την καρδιά του καθενός
κι ό,τι κρύβει η ψυχή του.

Και σαν μαγικό ραβδί
στις απέναντι μορφές
ζωγραφίζει ομορφιές
και χαμογελούν μαζί του!

Ύμνος της ομάδας της Ευγνωμοσύνης

Όταν μοιάζεις χαμένος
μόνος και πουθενά
όταν είσαι ένας ξένος
μοναχά μια σκιά.

Όταν χάνεται ο χρόνος
στης ζωής τα χλωμά
τις οθόνες να κλείσεις
να κοιτάξεις ψηλά!

Έλα σήκωσε το βλέμμα σου ψηλά
κοίτα όλα όσα κρύβουν τη χαρά
ζήσε μέσα σ' όλ' αυτά και θα τη βρείς
την θυσία της πραγματικής ζωής

Είναι εκείνα που βλέπεις
είναι αυτά που μπορείς
είν' εκείνα που έχεις
είναι αυτά που θα βρεις.

Κοίτα πόσα σου δίνει
μόνο αγάπη ζητά
δείξε ευγνωμοσύνη
ζήσε αληθινά!

Ύμνος της Ομάδας του Φιλότημου

Μια λέξη ξεχασμένη,
δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον χάρτη.
Του Έλληνα μεράκι
να την κουβαλάει ως της γης την άκρη...
Ακούγεται περίεργα,
ξένη στα ξένα αφτιά,
κι αν φαίνεται για δύσκολο,
πάρε κουράγιο, δες Ψηλά
τον εαυτό σου να «ξεχάσεις».

Με τους τίμιους τίμιος, φίλος στους φίλους
μοιάζει σαν εύκολο, μα δύσκολα κρατιέται!
Με τους φίλους τίμιος, για τίμιους φίλους
θέλει φιλότιμο κι αγάπη που απαρνιέται!

Φιλότιμο το λένε
αυτό που μοιάζει για τους άλλους όλους τρέλα...
να αντέχεις να μοιράζεσαι
χωρίς να βλέπεις τίποτε πιο πέρα
Να δίνεις όταν το μπορείς
κι όταν ακόμη δεν μπορείς,
να λέει «πάνε» η καρδιά
κι εσύ απλά να ακολουθείς,
στα μάτια όλους να κοιτάζεις!

Ύμνος της ομάδας της Προσφοράς

Αρκεί ένα δάκρυ, μια στιγμή
μ' αγάπη να προσφέρουμε...
Στιγμή γεμάτη από στοργή
σ' αυτούς που λίγο ξέρουμε.

Σε μια αγκαλιά, τόσα πολλά!
Αρκεί να θες!

Τα χέρια που προσφέρουνε
τον Ουρανό σμιλεύουνε
και χτίζουνε, με δώσιμο, το Αιώνιο!
Τα χέρια που προσφέρουνε
με του Χριστού θα δένονται
ορθάνοιχτα και Σταυρικά!

Φιλιά, δυο λόγια αληθινά
μια χούφτα ελπίδα για ζωή
μ' αυτά αγγίζεις μια καρδιά
μ' αυτά γιατρεύεις μια ψυχή!

Σε μια ματιά τόσα πολλά!
Αρκεί να θες!

Τα χέρια που...

Ύμνος της ομάδας της Αγάπης

Ο Θεός δεν έχει αγάπη. Αγάπη Εστί!
Δεν είναι λόγια εφήμερα, πολλά και άδεια
είν' η Αγάπη που μπορεί να Σταυρωθεί
είναι το Φως μες στου θανάτου τα σκοτάδια.

Ο Θεός δεν έχει αγάπη. Αγάπη εστί!
Δεν κοροϊδεύει, δεν πουλά ψεύτικα χάρια
είν' η αγάπη που μπορεί ν' Αναστηθεί
που κουβάλει της θυσίας τα σημάδια!

Τα πάντα Αγάπη κι Αλήθεια
Αλήθεια κι αγάπη,
τα πάντα στο Χριστό!

Δεν έχω αγάπη και δεν είμαι αληθινός,
είμαι γεμάτος λόγια εφήμερα και άδεια
Με γοητεύει, με φοβίζει αυτός το Φως.
που 'χει ο Σταυρός της Κατασκήνωσης τα βράδια!

Θέλω αγάπη, θέλω να 'μαι αληθινός
και της ψυχής μου να ανοίξουνε τα μάτια.
Να δίνει νόημα στη ζωή μου ο Χριστός
να συμμαζέψω του εαυτού μου τα κομμάτια!

Τα πάντα...

Ύμνος της ομάδας της Συγγνώμης

Να 'ναι αυτή τη φορά
να κρατήσει η μετάνοια μου αληθινά.
Να μπορώ να σταθώ και να μείνω, Χριστέ μου,
σ' ό,τι θα υποσχεθώ!

Δύσκολο και να το πω
μα ν' αλλάξω ό,τι είμαι πώς στ' αλήθεια το μπορώ;
Βάζω απόψε μια αρχή, μη τ' αφήνεις, αδελφέ μου,
και ξεκίνα κι εσύ!

Πες μια συγγνώμη, κάνε αγάπη
απ' τη μιζέρια αυτό θα σε βγάλει.
Πες μια συγγνώμη για όλα τα λάθη
για όσα γίναν και για ό,τι θα 'ρθει.

Πες μια συγγνώμη, καίει τα χείλη
δίψα που σβήνει το πετραχήλι.
Πες μια συγγνώμη, όλα τ' αλλάζει,
ο Ουρανός για σένα γιορτάζει!

Μια μόνο αρκεί!
Μια συγγνώμη αρκεί!

Χρόνια αυτή η φυλακή
μας κρατάει ξεχωριστά στου «εγώ» το κελί.
Δεν μπορώ να σε δω σε προβάλλω μόνο μέσα
απ' το δικό μου εαυτό.

Κάνε το βήμα αυτό
βγες στον ήλιο της συγγνώμης και του «σε συγχωρώ».
Άπλωσε την καρδιά για να φτάσει ως τα μέσα
η ζεστασιά του βαθιά

Μια μόνο...

Πες μια συγγνώμη...

Ύμνος της ομάδας του Καθήκοντος

Μοιάζει ρουτίνα, τα ίδια θα μου πεις,
τον εαυτό σου ξεβολεύεις και αργείς
να ξεκινάς για εκείνα που 'χεις «φορτωθεί»
κι όμως το ξέρεις και ας έχει ξεχαστεί...

Δεν 'ναι καθήκον, έλα ζήσε τ' όνειρά σου...
δεν 'ναι καθήκον, για να αδράξεις τη στιγμή
είναι καθήκον που το οφείλεις στην καρδιά σου
Ψηλά να βλέπεις, να γεμίζεις με Ζωή!

Πάλι τα ίδια, μη μπερδεύεις το μυαλό σου
η ομορφιά, όπως πάντα, είναι τόσο απλή...
για να πετάξεις στον τεράστιο ουρανό σου
πρέπει να αρχίσει να ανεβαίνεις απ' τη γη!

Δεν 'ναι καθήκον, έλα ζήσε τ' όνειρά σου...

Ύμνος της ομάδας της Θυσίας

Πώς χωράει στο μυαλό το θαύμα αυτό
ειν' ο Θεός που κατεβαίνει απ' τον Ουρανό.
Και τα χέρια όταν ανοίγει στο Σταυρό
σαν αγκαλιά που περιμένει και μένα να μπω ...
Αδερφός αυτός για μένα
και Πατέρας που αντέχει τα βάρη τα ξένα...

Του Χριστού μας το αίμα
στον κόσμο το ψέμα,
θυσία!
Που μπορεί να ξοφλήσει
τα «χρέη», ν' αφήσει
Ελπίδα!

Να κοιτάζω προσπαθώ πάντα ψηλά
μα η ματιά δεν ξεκολλά απ' τα χαμηλά
Ποια θυσία μου ταιριάζει, Σε ρωτώ
όταν με βλέπεις σιωπηλά απ' το Σταυρό...
Αν το «θέλω» δεν αφήσω
πάντα ο δρόμος θα γυρίζει για μένα πίσω!

Του Χριστού μας το αίμα...

Ύμνος της ομάδας της Φροντίδας

Ένα χέρι που φροντίζει
μια καρδιά που συμπονά
ό,τι στη ζωή αξίζει
λίγη μόνο ανθρωπιά!

Σ' ένα μέτωπο που καίει
να 'σαι χάδι στοργικό.
Στο παιδάκι που όλο κλαίει
το φιλί το μητρικό.

Τι χρωστώ, Κύριε, τι χρωστώ;
Λίγη μόνο ανθρωπιά!
Τι ζητάς, Κύριε, τι ζητάς;
Να 'χω μια ζεστή καρδιά!

Μια φωνή που συντροφεύει
μιαν ανήμπορη γιαγιά.
Μια κουβέντα που ξεδένει
τη σφιγμένη τη γροθιά.

Μυρωδιά από φροντίδα
που 'χει ένα φαγητό
και αυτό δίνει ελπίδα
να νικήσει το καλό!

Τι χρωστώ...

